

Eneko Oroz Ormazabal

“Nazka mezuen aurrean, nire gorputza ez zentsuratzeak indartu egiten nau”

Ez dela ederra, baina bai desiragarria. Hala esan digu 31 urteko lasarte-oriarrak. Eredutik kanpo dagoelako Eneko Orozen gorputza gutxiesten dutenei, bere burua hipersexualizatuz eta bere gorputz biluzia aldarrikatuz erantzuten die.

TESTUA ETA ARGAZKIA:
Mikel Garcia Idiakez
@mikelgj

Zibersexuan murgildu eta zure gorputzarekiko mespretxua aurkitu duzu.

Pornoa beti interesatu zait, baina ez ninduen betetzen, eta post-pornora hurbildu nintzen. Porno militantearen aldeko manifestua ere atera genuen. Orduan jendea hasi zen ni pornoaren barruan irudikatzen, eta besteengandik nire gorputzarekiko arbuio eta higuin esplizitua sentitzen hasi nintzen. Helarazten zidaten desira gorputz eredu jakin batzuetara mugatzen zela eta eredu horretan ez nengoela ni: “Ez egin hori, ze nazka, ezin duzu zure gorputza publikoki sexualizatu”. Aldiz, beti izan dut nire burua hipersexualizatze joera, desiraren mapetatik ezabatu nahi izan nauten heinean horri kontra egiteko modua izan delako, baita nire gorputza erakusteko lotsarik ez dudala adieraztea ere; horregatik igotzen ditut biluzik nagoen argazkiak sarera.

Duela urte batzuk, Twitter sare sozialean Lizunak izeneko ekimena sortu zen, ahalduntzen asko lagundu duena: jendeak argazkiak bidaltzen zituen eta gure Euskal Herri puritanoan gorputzak biluztasunera atera ziren, batzuk ezarritako kanonak betetzen zituztenak eta beste batzuk ez. Denak jotzen ziren desiragarritzat, eta hori oso indartsua izan zen. Ekimenean parte hartu nuen, baina nik ez diot nire buruari argazkia ateratzen ederra delako, mapan jartzeko eta auto-errebindi-

katzeko baizik. Eta badakit jendea egon badagoela ni desiratzen nauena, desiratu nazakeena eta desiratu nauena. Ez dut nire erotikotasuna ikusten, baina nire erotikotasunean sinesten dut; autoestimubaxuaren aurkako borroka ere bada.

Erakargarria izan nahi dut, baina ez edertasunaren parametroetan, ez dut nire gorputza moldatu nahi gaur egun edertasuna ulertzen den moldeetara, baina erakargarria naizela erakutsi nahi dut. Zentzu horretan, *ugly activism* delakoa (aktibismo itsusia) asko interesatzen zait, eta nik ulertzen dudana eran indarra hartzeko oso baliagarria zait: dena eder izatean zentratu beharrean, agian ez zara ederra eta ez duzu ederra izan beharrik, baina horrek ez dizu gaitasuna kentzen erotismorako eta sexualizatze; elbarriak, zaharrak... ez dira desiragarritasunaren mapatik kendu behar. Aldarrikatu dezagun aniztasuna.

Edertasuna eta desiragarritasuna ezberdinak dira, hortaz.

Edertasuna eta desira ezberdintzen ditut ez edertasuna ukatzeko, baizik eta desirarako edertasuna derrigorrezko baldintza gisa ulertzearen kontra egiteko. Plazera eman eta jaso dezakegu, edertasunaren filtro horretatik pasgabe. Gainera, edertasunaren zentralitateak bizitza asko suntsitzen ditu.

Aniztasuna ederra dela eta denak garelako ederrak dio diskurtso onberak.

Alaitasunarekin alderatzen dut. Depresiorako joera dut, batzuetan triste eta haserre nago munduarekin eta adibidez nire burua festetan ateratzera derrigortu izan dut, etxean okerrago egongo nintzela banekielako, baina jendea gerturatu eta nik irribarre egin arte tematuta aritzen da, nahiz eta nik irribarrerako gogorik ez izan. Nolabait, irribarre marraztera behartzen zaituzte eta behin hori lortuta, bestea lasai gelditzen da, ahazten zaitu eta parrandan jarraitzen du. Edertasuna antzera ikusten dut: ez nazazu derrigortu nire gorputza eder ikustera, ez badut eder ikusten. Horrek ez du esan nahi mundutik ezkutatu behar dudarik.

Autolaguntza gidek diotenez, gure burua maitatzea omen da oinarria.

Nire buruarekin harreman konplexua daukat. Emozionalki guztiz suntsitu nintzen eta birsortzea lortu nuen. Nire buruari galdetu nion, zer da zure zorianerako positiboa? Eta niretzat onak ziren ideia eta dinamikei lehenetasuna ematen saiatu nintzen. Ordutik, nire gorputzarekin ez baina nire buruarekin banago gustura eta nire barnerako ikuspegia ona da, nahi dudana bezala birsortu naizelako. Kontua da, nik lehenesten ditudan baloreak ez direla

“Nire gorputzarekin ez daukat harreman positiboa, baina bai osasuntsua. Batzuetan gehien desiratzen duzuna da normala izatea, bakean bizitzeko, baina ez zara zu”.

gizartean nagusitzen direnak, eta hor-
tik inguruarekiko talka bortitza. Egungo
jendarte ereduari, bizitza batzuk aurrera
ateratzea izugarri gorrak da.

Nazka iruzkinen aurrean, zure biluztasu- na defendatzen duzu.

Nazka adierazten didaten iruzkinen au-
rrean nire gorputza ez zentsuratzeak in-
dardu egiten nau. Badago jende bat ito egin
nahi gaituena eta plazera sentitzen duena
besteak zapalduz eta gutxietsiz, eta une
batzuetan oso gorrak den arren, ez dutela
lortuko esateko era da, eta ez da nire kon-
tutua bakarrik. Nik modu pertsonalean bizi
badut ere antzera bizi duen jende ugari-
rekin partekatzen dut borroka hau.

Normalizazioarako bide bat da, ni anor-
mal jaio nindutelako (normatibitatekanpo,
alegia), oso txikitatik baztertuta sentiarazi
ninduten (hasieran buruhandia nintzelako,
gero beste gauza batzuenatik), “zu ez zara
normala” da etengabe jaso dudak mezua,
eta hori oso suntsikorra da. Beti galtzaileen
bandoan ikusi dut nire burua. Normatibi-
tatekanpo bizi zarenean, batzuetan gehien
desiratzen duzuna da normala izatea, norma-
la izateak bakea eta lasai egotea esan nahi
duelako, eta horretan saiatzen zara, bai-
na ez dago zure baitan eta azkenean den-
ak egiten du eztanda, lasai zaudelako,
baina ez gustura. Lasaitasun antzua da,

egokitzeko saiakera, baina ez zara zu.
Nire helburua da sortu naizen bezala
sozializatuz bizi ahal izatea, jazarpenik
jasan gabe. Autoestimua indartzea, eta
horretarako *ugly activism* edo biluztasu-
na bezalako tresnak erabiltzea, zoriona...
Dena bide bera da, eta hori da nire bidea.

Zure gorputzarekin harreman osasun- tsua daukazu?

Ez daukat harreman positiboa, baina
bai osasuntsua, gehiegi baloratzen ez
dudak arren, horrek ez naudelako inoiz
eraman nire gorputzaren aurkako joera
suntsikorretara.

Eta gizartean, harreman osasuntsua dau- kagu gure gorputzarekin?

Edertasunaren diskurtsoak duen na-
gusitasunaz aritu gara. Joera batzuek
derrigortzen gaituzte gure gorputza hip-
per-kontrolatzera eta konplexuz bete-
ta gaude. Eta nik zorte handia daukat,
mutila naizelako, euren gorputza era-
kusteagatik eraso basatiak eta gupida-
gabeak jasan dituzten nesken kasuak
ezagutzen ditudalako. Jende gehiegi iku-
si dut bere gorputzagatik sufritzen, eta
hori ez da sana. Dena den, fokua ez da
jarri behar bere gorputzarekin harre-
man gatazkatsua duen jendearengan,
harreman hori bultzatzen duen eredu-
arengan baizik.

**“Desiraren mapetatik ezabatu nahi izan
nauten heinean, horri kontra egiteko modua
izan da nire burua hipersexualizatzea”**

**“Ez nazazu derrigortu nire gorputza eder
ikustera, ez badut eder ikusten. Horrek ez du
esan nahi mundutik ezkutatu behar dudarik”**

Zure burua hipersexualizatzea da zure arma. Oro har, gorputza sexuari eta de- sioari lotuta epaitzen al dugu?

Ezberdina da nik nire burua neure era-
bakiz hipersexualizatzea, edo besteek zu-
gan sexua baino ez ikustea, eta batzuetan
gehiegi sexualizatzen dugu, bai. Haurrari
bularra ematen ari zaion ama sexualiza-
tzera iritsi gara. Ongi ikusten dut plazera
gure bizitzaren erdigunean egotea eta oso
dibertigarria da gure bizitza sexualizatzea,
baina pertsonak pertsona bezala tratatzea
ere beharrezkoa da. Izan ere, emakumea
emakume izate hutsagatik objektibizatzea
kaltegarria da. Ezagutzen ditut mutilak ez
direnak kapaz neskak lagun gisa ulertzeko,
euren artean sexu harremanik izan gabe.

Lodifobiaz (lodienganako fobiaz) hitz egin da azkenaldian.

Lodifobiaren aurkako aktibistak sekulako
lana egiten ari dira eta bai haiei eta bai mugimendu
feministari eskerrak eman behar dizkiegu,
halako gaiak agendan jartzea eta horiez
gogoetatzea lortzen ari direlako. Orain arte
ikusezinak ziren jazarpenak ateratzen eta
borrokatzen ari dira. Garai interesgarriak
bizi ditugu eta aintzat hartzeko gauza asko
egiten ari dira. *Yes, we fuck* dokumentala
adibide oso gomendagarria da, normatibi-
tatekanpo dauden pertsonen sexualitatearekin
duten harremanaz. Aurreiritzi askori aurre
egiteko bikaina da. ■